

บทที่ 4 ผลการวิจัย

การเสนอผลการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

1. ผลการวิจัยที่ได้จากแบบสอบถามจำนวน 150 ชุด
2. ผลการทดสอบสมมติฐาน
3. ผลการวิจัยที่ได้จากแบบสอบถามอย่างมีโครงสร้าง ในการศึกษาเป็นรายกรณี จำนวน 9 ราย

ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ผลการวิจัยที่ได้จากแบบสอบถาม

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามนั้น จำแนกได้ตามลักษณะของแบบสอบถาม ดังนี้

1. แบบสอบถามปัจจัยภายนอก ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยทางสังคมระดับมหภาค และปัจจัยทางพฤติกรรม
2. แบบสอบถามความรู้และความเชื่อเกี่ยวกับโรคติดเชื้อเอชไอวี
3. แบบสอบถามความคิดเห็นในการอยู่ร่วมกันกับผู้ติดเชื้อเอชไอวี

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามทั้งสามลักษณะนี้ จะนำเสนอประกอบตารางตามลำดับ ดังนี้

1. ปัจจัยภายนอก อันได้แก่
 - 1) ปัจจัยทางสังคมระดับมหภาค ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ย และสถานภาพทางการสมรส
 - 2) ปัจจัยทางพฤติกรรม คือ ลักษณะทางเพศสัมพันธ์

ปัจจัยทางสังคมระดับมหภาค

เพศ ผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วย เพศชาย จำนวน 100 คน (ชายรักร่วมเพศ, หรือรักสองเพศ และชายอาชีพพิเศษ) และเพศหญิงจำนวน 50 คน (หญิงอาชีพพิเศษ)

ดังแสดงไว้ในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่ตกเป็นตัวอย่างจำแนกตามเพศ และประเภทของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ	ผู้ตอบแบบสอบถาม			
	รักร่วมเพศ	หญิงอาชีพพิเศษ	ชายอาชีพพิเศษ	รวม
ชาย	50	-	50	100
หญิง	-	50	-	50

อายุ ผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 15-36 ปี มีระดับอายุเฉลี่ยประมาณ 24.24 ปี เมื่อจำแนกตามประเภทของกลุ่มตัวอย่างแล้วพบว่า กลุ่มรักร่วมเพศ หรือรักสองเพศ มีช่วงอายุเรียงตามลำดับดังนี้ อายุ 25-29 ปี, อายุ 19-24 ปี, อายุ 30 ปี ขึ้นไป และอายุ 18 ปีหรือต่ำกว่า โดยมีอัตราร้อยละดังนี้ 44, 26, 20 และ 10

กลุ่มหญิงอาชีพพิเศษ มีช่วงอายุเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ อายุ 19-24 ปี, อายุ 35 ปี ขึ้นไป, อายุ 25-29 ปี และอายุ 18 ปีหรือต่ำกว่า โดยมีอัตราร้อยละ ดังนี้ 32, 32, 22 และ 14

กลุ่มชายอาชีพพิเศษ มีช่วงอายุเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ อายุ 19-24 ปี, อายุ 25-29 ปี และ อายุ 18 ปีหรือต่ำกว่า โดยมีอัตราร้อยละดังนี้ 76, 14 และ 10

ดังแสดงไว้ในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 อัตราร้อยละและจำนวนของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามกลุ่มอายุและประเภทของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มอายุ	ผู้ตอบแบบสอบถาม		
	รักร่วมเพศ	หญิงอาชีพพิเศษ	ชายอาชีพพิเศษ
18 ปีหรือต่ำกว่า	10(5)	14(7)	10(5)
19-24 ปี	26(13)	32(16)	76(38)
25-29 ปี	44(22)	22(11)	14(7)
30 ปีขึ้นไป	20(10)	32(16)	-
รวม	100(50)	100(50)	100(50)

ระดับการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับการศึกษาจำแนกตามประเภทของกลุ่มตัวอย่างปรากฏผลดังนี้ กลุ่มรักร่วมเพศหรือรักสองเพศจบการศึกษาระดับอุดมศึกษา หรืออนุปริญญาหรือเทียบเท่า, จบมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า, จบประถมศึกษาหรือเทียบเท่าหรือต่ำกว่า โดยมีอัตราร้อยละเรียงตามลำดับดังนี้ 60, 34 และ 6

กลุ่มหญิงอาชีพพิเศษ จบการศึกษาระดับประถมศึกษาหรือเทียบเท่าหรือต่ำกว่า, หรือเทียบเท่า, จบมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า และจบระดับอุดมศึกษา หรืออนุปริญญาหรือเทียบเท่า โดยมีอัตราร้อยละเรียงตามลำดับดังนี้ 76, 22 และ 2

กลุ่มชายอาชีพพิเศษ จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา หรือเทียบเท่า, ประถมศึกษาหรือเทียบเท่าหรือต่ำกว่า และจบระดับอุดมศึกษา หรืออนุปริญญาหรือเทียบเท่า โดยมีอัตราร้อยละเรียงตามลำดับ ดังนี้ 74, 24 และ 2

ดังแสดงไว้ในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 อัตราร้อยละและจำนวนของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษาและประเภทของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับการศึกษา	ผู้ตอบแบบสอบถาม		
	รักร่วมเพศ	หญิงอาชีพพิเศษ	ชายอาชีพพิเศษ
ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	6 (3)	76 (38)	24 (12)
มัธยมศึกษา	34 (17)	22 (11)	74 (37)
อุดมศึกษาหรืออนุปริญญา	60 (30)	2 (1)	2 (1)
รวม	100 (50)	100 (50)	100 (50)

อาชีพ ผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วยบุคคลจาก 2 กลุ่มอาชีพ คือ ผู้ประกอบอาชีพพิเศษ ทั้งชายและหญิงจำนวน 103 คน และผู้ไม่ได้ประกอบอาชีพพิเศษจำนวน 47 คน หรือคิดเป็นอัตราร้อยละตามลำดับดังนี้ 68.7 และ 31.3

ดังแสดงไว้ในตารางที่ 6

(หมายเหตุ: ในกลุ่มรักร่วมเพศหรือรักสองเพศ มีอยู่ 3 คน หรือร้อยละ 6 ที่ประกอบอาชีพพิเศษในลักษณะอาชีพเสริม แต่เป็นอาชีพที่ก่อให้เกิดรายได้หลัก ผู้วิจัยจึงจัดจำแนกให้อยู่ในกลุ่มอาชีพพิเศษ

ตารางที่ 6 อัตราร้อยละและจำนวนของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามกลุ่มอาชีพและประเภทของกลุ่มตัวอย่าง

อาชีพ	ผู้ตอบแบบสอบถาม		
	รักร่วมเพศ	หญิงอาชีพพิเศษ	ชายอาชีพพิเศษ
ประกอบอาชีพพิเศษ	6 (3)	100 (50)	100 (50)
ไม่ได้ประกอบอาชีพพิเศษ	94 (47)	-	-
รวม	100 (50)	100 (50)	100 (50)

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับรายได้เฉลี่ยเมื่อจำแนกตามประเภทของกลุ่มตัวอย่าง ปรากฏผลดังนี้ กลุ่มรักร่วมเพศหรือรักสองเพศมีระดับรายได้เฉลี่ยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ 4,001-8,000 บาท, ต่ำกว่า 4,000 บาท, มากกว่า 8,001 บาท, และไม่แน่นอน หรือคิดเป็นร้อยละ 46, 24, 20 และ 10 ตามลำดับ

กลุ่มหญิงอาชีพพิเศษ มีระดับรายได้เฉลี่ยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ มากกว่า 8,001 บาท, ไม่แน่นอน และต่ำกว่า 4,000 บาท หรือคิดเป็นอัตราร้อยละ 40, 36, 14 และ 10 ตามลำดับ

กลุ่มชายอาชีพพิเศษ มีระดับรายได้เฉลี่ยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ มากกว่า 8,001 บาท, 4,001-8,000 บาท, ต่ำกว่า 4,000 บาท และไม่แน่นอน หรือคิดเป็นอัตราร้อยละ 44, 40, 12 และ 4 ตามลำดับ

ดังแสดงไว้ในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 อัตราร้อยละและจำนวนของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน และประเภทของกลุ่มตัวอย่าง

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	ผู้ตอบแบบสอบถาม		
	รักร่วมเพศ	หญิงอาชีพพิเศษ	ชายอาชีพพิเศษ
ต่ำกว่า 4,000 บาท	24 (12)	10 (5)	12 (6)
4,001-8,000 บาท	46 (23)	36 (18)	40 (20)
มากกว่า 8,000 บาท	20 (10)	40 (20)	44 (22)
ไม่แน่นอน	10 (5)	14 (7)	4 (2)
รวม	100 (50)	100 (50)	100 (50)

สถานภาพทางการสมรส ผู้ตอบแบบสอบถามมีสถานภาพทางการสมรส เมื่อจำแนกตามประเภทของกลุ่มตัวอย่าง ปรากฏผลดังนี้ กลุ่มรักร่วมเพศหรือรักสองเพศมีสถานภาพทางการสมรส เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ โสด และสมรส หรือคิดเป็นอัตราร้อยละ 96 และ 4 ตามลำดับ

กลุ่มหญิงอาชีพพิเศษ มีสถานภาพทางการสมรส เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ โสด, หม้ายและหย่าร้าง และสมรส หรือคิดเป็นอัตราร้อยละ 34, 34 และ 32 ตามลำดับ

กลุ่มชายอาชีพพิเศษ มีสถานภาพทางการสมรส เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ โสด, หม้ายและหย่าร้าง และสมรส หรือคิดเป็นอัตราร้อยละ 90, 6 และ 4 ตามลำดับ

ดังแสดงไว้ในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 อัตราร้อยละและจำนวนของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพทางการสมรส และประเภทของกลุ่มตัวอย่าง

สถานภาพทางการสมรส	ผู้ตอบแบบสอบถาม		
	รักร่วมเพศ	หญิงอาชีพพิเศษ	ชายอาชีพพิเศษ
โสด	96 (48)	34 (17)	90 (45)
สมรส	4 (2)	32 (16)	4 (2)
หม้ายและหย่าร้าง	-	34 (17)	6 (3)
รวม	100 (50)	100 (50)	100 (50)

ปัจจัยทางพฤติกรรม

ลักษณะทางเพศสัมพันธ์ ผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะทางเพศสัมพันธ์เมื่อจำแนกตามประเภทของกลุ่มตัวอย่าง ปรากฏผลดังนี้ กลุ่มรักร่วมเพศหรือรักสองเพศมีลักษณะทางเพศสัมพันธ์เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ รักร่วมเพศ และรักสองเพศ โดยคิดเป็นอัตราร้อยละ 62 และ 38 ตามลำดับ

กลุ่มหญิงอาชีพพิเศษ มีลักษณะทางเพศสัมพันธ์เป็นรักต่างเพศเพียงอย่างเดียว หรือคิดเป็นอัตราร้อยละ 100

กลุ่มชายอาชีพพิเศษ มีลักษณะทางเพศสัมพันธ์เป็นรักสองเพศ และรักต่างเพศตามลำดับจากมากไปหาน้อย หรือคิดเป็นอัตราร้อยละ 76 และ 24 ตามลำดับ

ดังแสดงไว้ในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 อัตราร้อยละและจำนวนของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามลักษณะทางเพศสัมพันธ์ และประเภทของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะทางเพศสัมพันธ์	ผู้ตอบแบบสอบถาม		
	รักร่วมเพศ	หญิงอาชีพพิเศษ	ชายอาชีพพิเศษ
รักต่างเพศ	-	100 (50)	-
รักสองเพศ	38 (19)	-	76 (38)
รักร่วมเพศ	62 (31)	-	24 (12)
รวม	100 (50)	100 (50)	100 (50)

2. ความรู้และความเชื่อเกี่ยวกับโรคติดเชื้อเอชไอวี

ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับคะแนนความรู้และความเชื่อเกี่ยวกับโรคติดเชื้อเอชไอวีเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 23.84 คะแนน ซึ่งจัดว่ามีระดับคะแนนอยู่ในระดับสูง

เมื่อจำแนกตามประเภทของกลุ่มตัวอย่างแล้ว ปรากฏผลดังนี้ กลุ่มรักร่วมเพศ หรือ รักสองเพศ มีระดับคะแนนความรู้และความเชื่อเกี่ยวกับโรคติดเชื้อเอชไอวี เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ 23 คะแนนขึ้นไป, 11-22 คะแนน และ 10 คะแนนลงมา หรือคิดเป็น อัตราร้อยละ 78, 20 และ 2 ตามลำดับ และมีระดับคะแนนเฉลี่ยโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 23.88 คะแนน ซึ่งจัดว่ามีระดับคะแนนอยู่ในระดับสูง

กลุ่มหญิงอาชีพพิเศษ มีระดับคะแนนความรู้และความเชื่อเกี่ยวกับโรคติดเชื้อเอชไอวี เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ 23 คะแนนขึ้นไป และ 11-22 คะแนน หรือคิดเป็นอัตรา ร้อยละ 74 และ 26 ตามลำดับ และมีระดับคะแนนเฉลี่ยโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 23.98 คะแนน ซึ่งจัดได้ว่ามีระดับคะแนนอยู่ในระดับสูง

กลุ่มชายอาชีพพิเศษ มีระดับคะแนนความรู้และความเชื่อเกี่ยวกับโรคติดเชื้อเอชไอวี เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ 23 คะแนนขึ้นไป และ 11-22 คะแนน หรือคิดเป็นอัตรา ร้อยละ 76 และ 24 ตามลำดับ และมีระดับคะแนนเฉลี่ยโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 23.66 คะแนน ซึ่งจัดได้ว่ามีระดับคะแนนอยู่ในระดับสูง

ดังแสดงไว้ในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 อัตราร้อยละและจำนวนของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับคะแนนความรู้และความเชื่อเกี่ยวกับโรคติดเชื้อเอชไอวี และประเภทของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับคะแนนความรู้และความเชื่อเกี่ยวกับโรคติดเชื้อเอชไอวี	ผู้ตอบแบบสอบถาม		
	กลุ่มรักร่วมเพศ	หญิงอาชีพพิเศษ	ชายอาชีพพิเศษ
10 คะแนนลงมา	2 (1)	-	-
11-22 คะแนน	20 (10)	26 (13)	24 (12)
23 คะแนนขึ้นไป	78 (39)	74 (37)	76 (38)
รวม	100 (50)	100 (50)	100 (50)

3. ความคิดเห็นในการอยู่ร่วมกันกับผู้ติดเชื้อเอชไอวี (โดยภาพรวม)

ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นในการอยู่ร่วมกันกับผู้ติดเชื้อเอชไอวี ตลอดจนความคิดเห็นที่จะแก้แค้นสังคมไว้ดังต่อไปนี้

3.1 ระดับความคิดเห็นในการอยู่ร่วมกันกับผู้ติดเชื้อเอชไอวี ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับค่าความคิดเห็นเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

3.1.1 กลุ่มรักร่วมเพศ มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ความคิดเห็นในเชิงลบ และความคิดเห็นในเชิงบวก หรือคิดเป็นอัตราร้อยละเรียงตามลำดับ ดังนี้ 79.2 14.6 และ 6.2

3.1.2 กลุ่มหญิงอาชีพพิเศษ มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ความคิดเห็นในเชิงลบ และความคิดเห็นในเชิงบวก หรือคิดเป็นอัตราร้อยละเรียงตามลำดับ ดังนี้ 79.2 16.7 และ 4.1

3.1.3 กลุ่มชายอาชีพพิเศษ มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ความคิดเห็นในเชิงลบ และความคิดเห็นในเชิงบวก หรือคิดเป็นอัตราร้อยละเรียงตามลำดับ ดังนี้ 70.7 22 และ 7.3

3.2 ความรู้สึกต่อตนเองหากติดเชื้อเอชไอวี ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้สึกต่อตนเองโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

3.2.1 กลุ่มรักร่วมเพศ มีความรู้สึกวิตกกังวล เสียใจ ตกใจ หดงำลังใจ เกลียดตนเอง หมดหวังในชีวิต คิดฆ่าตัวตาย, สอมรับความจริง รักษาสุขภาพ ไปพบแพทย์เป็นประจำ ให้กำลังใจตนเอง, และเลขๆ เก็บความรู้สึก หรือคิดเป็นอัตราร้อยละเรียงตามลำดับ ดังนี้ 48, 36 และ 16

3.2.2 กลุ่มหญิงอาชีพพิเศษ มีความรู้สึกวิตกกังวล เสียใจ ตกใจ หมดกำลังใจ เกลียดตนเอง หมดหวังในชีวิต คิดฆ่าตัวตาย, สอมรับความจริง รักษาสุขภาพ ไปพบแพทย์เป็นประจำ ให้กำลังใจตนเอง, และเลข ๆ เก็บความรู้สึก หรือคิดเป็นอัตราร้อยละเรียงตามลำดับ ดังนี้ 72, 18 และ 10

3.2.3 กลุ่มชายอาชีพพิเศษ มีความรู้สึกวิตกกังวล เสียใจ ตกใจ หมดกำลังใจ เกลียดตนเอง หมดหวังในชีวิต คิดฆ่าตัวตาย, สอมรับความจริง รักษาสุขภาพ ไปพบแพทย์เป็นประจำ ให้กำลังใจตนเอง, และเลข ๆ เก็บความรู้สึก หรือคิดเป็นอัตราร้อยละเรียงตามลำดับ ดังนี้ 58, 34 และ 8

3.3 การคาดหวังความรู้สึกที่ตนเองจะได้รับจากคู่รักหรือคู่สมรส ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคาดหวังในความรู้สึกของคู่รักหรือคู่สมรส โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

3.3.1 กลุ่มรักร่วมเพศ คาดว่าจะ รังเกียจ หยาหรือเลิกกัน ทอดทิ้ง ไม่ให้อาศัยร่วมบ้าน, ดูแลให้ความช่วยเหลือ เห็นใจ เข้าใจในสภาพการณ์ สงสาร ไม่รังเกียจ ไม่ทอดทิ้ง คอยให้กำลังใจ, เสียใจ อับอาย, และเฉยๆ หรือคิดเป็นอัตราร้อยละเรียงตามลำดับ ดังนี้ 40, 26, 20 และ 14

3.3.2 กลุ่มหญิงอาชีพพิเศษ คาดว่าจะ รังเกียจ หยาหรือเลิกกัน ทอดทิ้ง ไม่ให้อาศัยร่วมบ้าน, ดูแลให้ความช่วยเหลือ เห็นใจ เข้าใจในสภาพการณ์ สงสาร ไม่รังเกียจ ไม่ทอดทิ้ง คอยให้กำลังใจ, เสียใจ อับอาย, และเฉยๆ หรือคิดเป็นอัตราร้อยละเรียงตามลำดับ ดังนี้ 72, 12, 10 และ 6

3.3.3 กลุ่มชายอาชีพพิเศษ คาดว่าจะ รังเกียจ หยาหรือเลิกกัน ทอดทิ้ง ไม่ให้อาศัยร่วมบ้าน, ดูแลให้ความช่วยเหลือ เห็นใจ เข้าใจในสภาพการณ์ สงสาร ไม่รังเกียจ ไม่ทอดทิ้ง คอยให้กำลังใจ, เฉยๆ, และเสียใจ อับอาย หรือคิดเป็นอัตราร้อยละเรียงตามลำดับ ดังนี้ 54, 26, 16 และ 4

3.4 การคาดหวังความรู้สึกที่ตนเองจะได้รับจากญาติพี่น้อง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้สึกต่อตนเอง โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

3.4.1 กลุ่มรักร่วมเพศ คาดว่าจะ ดูแลให้ความช่วยเหลือ เห็นใจ เข้าใจในสภาพการณ์ สงสาร ไม่รังเกียจ ไม่ทอดทิ้ง คอยให้กำลังใจ, รังเกียจ ทอดทิ้ง กลัว ไม่ให้อาศัยร่วมบ้าน, เสียใจ อับอาย และเฉยๆ หรือคิดเป็นอัตราร้อยละเรียงตามลำดับ ดังนี้ 38, 26, 18 และ 18

3.4.2 กลุ่มหญิงอาชีพพิเศษ คาดว่าจะ ดูแลให้ความช่วยเหลือ เห็นใจ เข้าใจในสภาพการณ์ สงสาร ไม่รังเกียจ ไม่ทอดทิ้ง คอยให้กำลังใจ, รังเกียจ ทอดทิ้ง กลัว ไม่ให้อาศัยร่วมบ้าน, เสียใจ อับอาย และเฉยๆ หรือคิดเป็นอัตราร้อยละเรียงตามลำดับ ดังนี้ 32, 32, 30 และ 6

3.4.3 กลุ่มชายอาชีพพิเศษ คาดว่าจะ ดูแลให้ความช่วยเหลือ เห็นใจ เข้าใจในสภาพการณ์ สงสาร ไม่รังเกียจ ไม่ทอดทิ้ง คอยให้กำลังใจ, รังเกียจ ทอดทิ้ง กลัว ไม่ให้อาศัยร่วมบ้าน, เสียใจ อับอาย และเฉยๆหรือคิดเป็นอัตราร้อยละเรียงตามลำดับ ดังนี้ 40, 38, 12 และ 10

3.5 การคาดหวังความรู้สึกที่ตนเองจะได้รับจากเพื่อนบ้านในชุมชน ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้สึกต่อตนเอง โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

3.5.1 กลุ่มรักร่วมเพศ คาดว่าจะ รังเกียจ นินทา ไม่เข้าใกล้ กลัว หวาดระแวง ไม่คบหาสมาคมด้วย, เฉยๆ และสงสาร เห็นใจ คอยให้กำลังใจ หรือคิดเป็นอัตราร้อยละเรียงตามลำดับ ดังนี้ 72, 24 และ 4

3.5.2 กลุ่มหญิงอาชีพพิเศษ คาดว่าจะ รังเกียจ นินทา ไม่เข้าใกล้ กลัวหวาดระแวง ไม่คบหาสมาคมด้วย, เฉยๆ และส่งสาร เห็นใจ คอยให้กำลังใจ หรือคิดเป็นอัตราร้อยละเรียงตามลำดับ ดังนี้ 74, 22 และ 4

3.5.3 กลุ่มชายอาชีพพิเศษ คาดว่าจะ รังเกียจ นินทา ไม่เข้าใกล้ กลัวหวาดระแวง ไม่คบหาสมาคมด้วย, เฉยๆ และส่งสาร เห็นใจ คอยให้กำลังใจ หรือคิดเป็นอัตราร้อยละเรียงตามลำดับ ดังนี้ 80, 16 และ 4

3.6 ความคิดที่จะแก้แค้นสังคมหากตนเองติดเชื่อเฮชไอวี ผู้ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติและเหตุผลดังต่อไปนี้

3.6.1 กลุ่มรักร่วมเพศ ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดไม่มีความคิดที่จะแก้แค้นสังคม โดยให้เหตุผลว่า ไม่อยากให้ผู้อื่นติดเชื้อมากขึ้น ไม่เกิดประโยชน์ต่อสังคม ไม่อยากให้สังคมเลวร้ายไปกว่านี้ อยากตายคนเดียว เกิดจากความประมาทของตนเอง เป็นกรรมของตนเอง ทุกคนมีโอกาสติดเชื่อเฮชไอวีได้เท่าเทียมกัน คิดจะใช้เวลาที่เหลือให้เกิดประโยชน์ และคิดว่าคงจะมีผู้เห็นใจ-เข้าใจ คิดเป็นอัตราร้อยละ 100

3.6.2 กลุ่มหญิงอาชีพพิเศษ ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดไม่มีความคิดที่จะแก้แค้นสังคม โดยให้เหตุผลว่า ไม่อยากให้ผู้อื่นติดเชื้อมากขึ้น ไม่เกิดประโยชน์ต่อสังคม ไม่อยากให้สังคมเลวร้ายไปกว่านี้ อยากตายคนเดียว เกิดจากความประมาทของตนเอง เป็นกรรมของตนเอง ทุกคนมีโอกาสติดเชื่อเฮชไอวีได้เท่าเทียมกัน คิดจะใช้เวลาที่เหลือให้เกิดประโยชน์ และคิดว่าคงจะมีผู้เห็นใจ-เข้าใจ คิดเป็นอัตราร้อยละ 100

3.6.3 กลุ่มชายอาชีพพิเศษ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่มีความคิดที่จะแก้แค้นสังคม โดยให้เหตุผลว่า ไม่อยากให้ผู้อื่นติดเชื้อมากขึ้น ไม่เกิดประโยชน์ต่อสังคม ไม่อยากให้สังคมเลวร้ายไปกว่านี้ อยากตายคนเดียว เกิดจากความประมาทของตนเอง เป็นกรรมของตนเอง ทุกคนมีโอกาสติดเชื่อเฮชไอวีได้เท่าเทียมกัน คิดจะใช้เวลาที่เหลือให้เกิดประโยชน์ และคิดว่าคงจะมีผู้เห็นใจ-เข้าใจ และมีผู้ตอบแบบสอบถามส่วนน้อยที่มีความคิดที่จะแก้แค้นสังคม โดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากสังคมขาดความยุติธรรม ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ และเหตุผลส่วนตัว หรือคิดเป็นอัตราร้อยละ 91.7 และ 8.3

ดังแสดงไว้ในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 อัตราร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับค่าความคิดเห็นต่อตนเอง หากคิดเชื้อเอชไอวี, ความรู้สึกต่อตนเองหากคิดเชื้อเอชไอวี, การคาดหวังความรู้สึกที่ตนจะได้รับจากคู่วัยหรือคู่สมรส จากญาติพี่น้องและจากเพื่อนบ้านในชุมชน และการกักกันสิ่งคมหากตนคิดเชื้อเอชไอวีตามประเภทของกลุ่มตัวอย่าง

ความคิดเห็นในการอยู่ร่วมกัน กับผู้ติดเชื้อเอชไอวี	ผู้ตอบแบบสอบถาม		
	รักร่วมเพศ	หญิงอาชีพพิเศษ	ชายอาชีพพิเศษ
- ระดับความคิดเห็นในการอยู่ ร่วมกันกับผู้ติดเชื้อเอชไอวี			
ความคิดเห็นในเชิงลบ	14.6	16.7	22.0
ความคิดเห็นในระดับปานกลาง	79.2	79.2	70.7
ความคิดเห็นในเชิงบวก	6.2	4.1	7.3
- ความรู้สึกต่อตนเองหากคิดเชื้อ เอชไอวี			
วิตกกังวล	48.0	72.0	58.0
เฉย ๆ	16.0	10.0	8.0
ยอมรับความจริง	36.0	18.0	34.0
- การคาดหวังความรู้สึกที่ตนจะ ได้รับจากคู่วัยหรือคู่สมรส			
รังเกียจ	40.0	72.0	54.0
เสียใจ	20.0	10.0	4.0
เฉย ๆ	14.0	6.0	16.0
ดูแลช่วยเหลือ	26.0	12.0	26.0

ความคิดเห็นในการอยู่ร่วมกัน กับผู้ติดเชื้อเอชไอวี	ผู้ตอบแบบสอบถาม		
	รักร่วมเพศ	หญิงอาชีพพิเศษ	ชายอาชีพพิเศษ
<hr/>			
- การคาดหวังความรู้สึกที่ตน จะได้รับจากญาติพี่น้อง			
รังเกียจ	26.0	32.0	38.0
เสียใจ	18.0	30.0	12.0
เฉย ๆ	18.0	6.0	10.0
ดูแลช่วยเหลือ	38.0	32.0	40.0
<hr/>			
- การคาดหวังความรู้สึกที่ตน จะได้รับจากเพื่อนบ้านในชุมชน			
รังเกียจ	72.0	74.0	80.0
สงสาร, เห็นใจ	4.0	4.0	4.0
เฉย ๆ	24.0	12.0	16.0
<hr/>			
- การแก้แค้นสังคมหากตนเอง ติดเชื้อเอชไอวี			
- คิดจะแก้แค้นสังคม	0	0	8.3
สังคมขาดความยุติธรรม	0	0	2.0
แล้วแต่สถานการณ์	0	0	4.0
เหตุผลส่วนตัว	0	0	2.3
- ไม่คิดที่จะแก้แค้นสังคม	100	100	91.7
ตนเองประมาณเอง	45.8	18.8	26.8
ไม่อยากให้ผู้อื่นติดเชื้อด้วย	45.8	81.2	63.4
คิดจะใช้เวลาที่เหลือให้ เกิดประโยชน์	8.4	0	9.8

ผลการทดสอบสมมติฐาน

1. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายนอกทางสังคมระดับมหภาค กับปัจจัยภายนอกทางพฤติกรรม ตามสมมติฐานในการวิจัยข้อที่ 1 ที่ว่า: ปัจจัยภายนอกทางสังคมระดับมหภาค อันได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ย และสถานภาพทางการสมรส มีความสัมพันธ์เชิงสัมพันธ์กับปัจจัยภายนอกทางพฤติกรรม อันได้แก่ ลักษณะทางเพศสัมพันธ์

ดังปรากฏผลตามตารางวิเคราะห์ปัจจัย (ตารางที่ 12) ดังนี้คือ

1.1 เพศที่มีความสัมพันธ์กับลักษณะทางเพศสัมพันธ์ เมื่อมองโดยภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ (ค่า Significance = 0.0000)

1.2 อายุมีความสัมพันธ์กับลักษณะทางเพศสัมพันธ์ เมื่อมองโดยภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ (ค่า Significance = 0.0000)

1.3 ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับลักษณะทางเพศสัมพันธ์ เมื่อมองโดยภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ (ค่า Significance = 0.000)

1.4 อาชีพมีความสัมพันธ์กับลักษณะทางเพศสัมพันธ์ เมื่อมองโดยภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ (ค่า Significance = 0.000)

1.5 รายได้เฉลี่ยไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะทางเพศสัมพันธ์ เมื่อมองโดยภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ (ค่า Significance = 0.4541)

1.6 สถานภาพทางการสมรสมีความสัมพันธ์กับลักษณะทางเพศสัมพันธ์ เมื่อมองโดยภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ (ค่า Significance = 0.0000)

ผลการวิจัยที่ปรากฏจะเห็นได้ว่า ปัจจัยภายนอกทางสังคมและระดับมหภาคที่มีความสัมพันธ์เชิงสัมพันธ์กับปัจจัยทางพฤติกรรม อันได้แก่ ลักษณะทางเพศสัมพันธ์นั้น ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และสถานภาพทางการสมรส ในขณะที่รายได้เฉลี่ยของบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยภายนอกทางพฤติกรรม

ตารางที่ 12 ผลจากตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายนอกทางสังคมระดับมหภาค
กับปัจจัยภายนอกทางพฤติกรรม

ตัวแปร	ยอมรับ สมมติฐาน	ปฏิเสธ สมมติฐาน	Chi- Square	D.F.	Significance
- เพศ					
มองโดยภาพรวม	/		150.000	2	0.0000*
มองโดยจำแนกกลุ่ม					
รักร่วมเพศ และ/หรือรักสองเพศ	-	-	-	-	-
หญิงอาชีพพิเศษ	-	-	-	-	-
ชายอาชีพพิเศษ	-	-	-	-	-
- อายุ					
มองโดยภาพรวม	/		22.1700	6	0.0011*
มองโดยจำแนกกลุ่ม					
รักร่วมเพศ และรักสองเพศ		/	1.4051	3	0.7043
หญิงอาชีพพิเศษ	-	-	-	-	-
ชายอาชีพพิเศษ		/	4.0958	2	0.1290
- ระดับการศึกษา					
มองโดยภาพรวม	/		65,9473	4	0.0000*
มองโดยจำแนกกลุ่ม					
รักร่วมเพศ และรักสองเพศ		/	2.4535	2	0.2932
หญิงอาชีพพิเศษ	-	-	-	-	-
ชายอาชีพพิเศษ		/	1.0036	2	0.6054
- อาชีพ					
มองโดยภาพรวม	/		48,8748	2	0.0000*
มองโดยจำแนกกลุ่ม					
รักร่วมเพศ และรักสองเพศ		/	0.0000	1	1.0000

ตัวแปร	ยอมรับ สมมติฐาน	ปฏิเสธ สมมติฐาน	Chi- Square	D.F.	Significance
หญิงอาชีพพิเศษ	-	-	-	-	-
ชายอาชีพพิเศษ	-	-	-	-	-
- รายได้เฉลี่ย					
มองโดยภาพรวม		/	5.7300	0	0.4541
มองโดยจำแนกกลุ่ม					
รักร่วมเพศ และรักสองเพศ		/	1,7452	3	0.6269
หญิงอาชีพพิเศษ	-	-	-	-	-
ชายอาชีพพิเศษ		/	3.5403	3	0.3156
- สถานภาพทางการสมรส					
มองโดยภาพรวม	/		60.3403	4	0.0000*
มองโดยจำแนกกลุ่ม					
รักร่วมเพศ และ/หรือรักสองเพศ		/	0.0000	1	1.0000
หญิงอาชีพพิเศษ	-	-	-	-	-
ชายอาชีพพิเศษ		/	1.7544	2	0.4159

หมายเหตุ

* = ยอมรับสมมติฐานที่ระดับความสำคัญทางสถิติเท่ากับ 95 เปอร์เซ็นต์

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายนอกทางสังคมระดับมหภาค กับความรู้และความเชื่อต่อโรคติดเชื้อเอชไอวี ตามสมมติฐานในการวิจัยข้อที่ 2 ที่ว่า: ปัจจัยภายนอกทางสังคมระดับมหภาค มีความสัมพันธ์กับความรู้และความเชื่อต่อโรคติดเชื้อเอชไอวี

ดังปรากฏผลตามตารางวิเคราะห์ปัจจัย (ตารางที่ 13) ดังนี้คือ

2.1 เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้และความเชื่อต่อโรคติดเชื้อเอชไอวี เมื่อมองโดยภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ (ค่า Significance = 0.6811)

2.2 อายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้และความเชื่อต่อโรคติดเชื้อเอชไอวี เมื่อมองโดยภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ (ค่า Significance = 0.5461)

2.3 ระดับการศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้และความเชื่อต่อโรคติดเชื้อเอชไอวี เมื่อมองโดยภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ (ค่า Significance = 0.6449) แต่เมื่อมองโดยจำแนกกลุ่มแล้ว พบว่า ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้และความเชื่อต่อโรคติดเชื้อเอชไอวีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ (ค่า Significance = 0.5989) แต่ในขณะเดียวกัน ระดับการศึกษากลับมีความสัมพันธ์กับความรู้และความเชื่อต่อโรคติดเชื้อเอชไอวี ในกลุ่มหญิงอาชีพพิเศษและชายอาชีพพิเศษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ (ค่า Significance = 0.0463 ในกลุ่มหญิงอาชีพพิเศษ และค่า Significance = 0.0058 ในกลุ่มชายอาชีพพิเศษ)

2.4 อาชีพ ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้และความเชื่อต่อโรคติดเชื้อเอชไอวี เมื่อมองโดยภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ (ค่า Significance = 0.1676)

2.5 รายได้เฉลี่ย ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้และความเชื่อต่อโรคติดเชื้อเอชไอวี ทั้งเมื่อมองโดยภาพรวมและจำแนกกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ (ค่า Significance = 0.7447)

จากผลการวิจัยที่ปรากฏจะเห็นว่า ปัจจัยภายนอกทางสังคมระดับมหภาค อันได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้เฉลี่ย และสถานภาพทางการสมรส ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้และความเชื่อต่อโรคติดเชื้อเอชไอวี ในขณะที่ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับความรู้และความเชื่อต่อโรคติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มหญิงและชายอาชีพพิเศษ แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้และความเชื่อต่อโรคติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มรักร่วมเพศ และรักสองเพศ

ตารางที่ 13 ผลจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายนอกทางสังคมระดับมหภาค
กับความรู้และความเชื่อต่อโรคติดเชื้อเอชไอวี

ตัวแปร	ยอมรับ สมมติฐาน	ปฏิเสธ สมมติฐาน	Chi- Square	D.F.	Significance
- เพศ					
มองโดยภาพรวม		/	0.7680	2	0.6811
มองโดยจำแนกกลุ่ม					
รักร่วมเพศ และ/หรือรักสองเพศ	-	-	-	-	-
หญิงอาชีพพิเศษ	-	-	-	-	-
ชายอาชีพพิเศษ	-	-	-	-	-
- อายุ					
มองโดยภาพรวม		/	4.9819	6	0.5461
มองโดยจำแนกกลุ่ม					
รักร่วมเพศ และรักสองเพศ		/	5.1998	6	0.5184
หญิงอาชีพพิเศษ		/	5.2179	3	0.1565
ชายอาชีพพิเศษ		/	1.0660	2	0.5868
- ระดับการศึกษา					
มองโดยภาพรวม		/	2.4987	4	0.6449
มองโดยจำแนกกลุ่ม					
รักร่วมเพศ และรักสองเพศ		/	2.7589	4	0.5989
หญิงอาชีพพิเศษ	/		6.1445	2	0.0463*
ชายอาชีพพิเศษ	/		10.3016	2	0.0058*
- อาชีพ					
มองโดยภาพรวม		/	2.5722	2	0.1676
มองโดยจำแนกกลุ่ม					
รักร่วมเพศ และรักสองเพศ		/	4.3553	2	0.1133

ตัวแปร	ยอมรับ สมมติฐาน	ปฏิเสธ สมมติฐาน	Chi- Square	D.F.	Significance
หญิงอาชีพพิเศษ	-	-	-	-	-
ชายอาชีพพิเศษ	-	-	-	-	-
- รายได้เฉลี่ย					
มองโดยภาพรวม		/	6.4682	6	0.3728
มองโดยจำแนกกลุ่ม					
รักร่วมเพศ และรักสองเพศ		/	5.6291	6	0.4660
หญิงอาชีพพิเศษ		/	1.0486	3	0.7895
ชายอาชีพพิเศษ		/	3.0502	3	0.3839
- สถานภาพทางการสมรส					
มองโดยภาพรวม		/	1.9513	4	0.7447
มองโดยจำแนกกลุ่ม					
รักร่วมเพศ และรักสองเพศ		/	0.5876	2	0.7454
หญิงอาชีพพิเศษ		/	3.0887	2	0.2135
ชายอาชีพพิเศษ		/	1.7544	2	0.4159

หมายเหตุ

*: = ยอมรับสมมติฐานที่ระดับค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 90 เปอร์เซ็นต์

3. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และความเชื่อต่อโรคติดเชื้อเอชไอวี กับความคิดเห็นในการอยู่ร่วมกันกับผู้ติดเชื้อเอชไอวี ตามสมมติฐานในการวิจัย ข้อที่ 3 ที่ว่า: ความรู้และความเชื่อที่มีต่อโรคติดเชื้อเอชไอวี มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นในการอยู่ร่วมกันกับผู้ติดเชื้อเอชไอวี กล่าวคือ ผู้ที่มีความรู้และความเชื่อต่อโรคติดเชื้อเอชไอวีที่ถูกต้องมาก มีความคิดเห็นในทางบวกต่อการอยู่ร่วมกันกับผู้ติดเชื้อเอชไอวีมากกว่าผู้ที่มีความรู้และความเชื่อที่ถูกต้องน้อย

ดังปรากฏผลตามตารางวิเคราะห์ปัจจัย (ตารางที่ 14) ดังนี้คือ

ความรู้และความเชื่อต่อโรคติดเชื้อเอชไอวีไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นในการอยู่ร่วมกันกับผู้ติดเชื้อเอชไอวี ทั้งเมื่อมองโดยภาพรวมและโดยจำแนกกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ (ค่า Significance โดยรวม = 0.4797)

ตารางที่ 14 ผลจากตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และความเชื่อต่อโรคติดเชื้อเอชไอวีกับความคิดเห็นในการอยู่ร่วมกันกับผู้ติดเชื้อเอชไอวี

ตัวแปร	ยอมรับสมมติฐาน	ปฏิเสธสมมติฐาน	Chi-Square	D.F.	Significance
ความรู้และความเชื่อที่มีต่อโรคติดเชื้อเอชไอวี					
มองโดยภาพรวม	/		3.4880	4	0.4797
มองโดยจำแนกกลุ่ม					
รักร่วมเพศ และรักสองเพศ	/		8.9847	4	0.0615
หญิงอาชีพพิเศษ	/		1.6325	2	0.4421
ชายอาชีพพิเศษ	/		0.7950	2	0.6720

4. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายนอกทางสังคมระดับมหภาคกับความคิดเห็นในการอยู่ร่วมกันกับผู้ติดเชื้อเอชไอวี ตามสมมติฐานในการวิจัยข้อที่ 4 ที่ว่า: ปัจจัยภายนอกทางสังคมระดับมหภาค อันได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ย และสถานภาพทางการสมรส มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นในการอยู่ร่วมกันกับผู้ติดเชื้อเอชไอวี

ดังปรากฏผลตามตารางวิเคราะห์ปัจจัย (ตารางที่ 15) ดังนี้คือ

4.1 เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นในการอยู่ร่วมกันกับผู้ติดเชื้อเอชไอวี เมื่อมองโดยภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ (ค่า Significance = 0.8001)

4.2 อายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นในการอยู่ร่วมกันกับผู้ติดเชื้อเอชไอวี เมื่อมองโดยภาพรวม และจำแนกกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ (ค่า Significance = 0.9646)

4.3 ระดับการศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นในการอยู่ร่วมกันกับผู้ติดเชื้อเอชไอวี เมื่อมองโดยภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ (ค่า Significance = 0.7560) แต่เมื่อมองโดยจำแนกกลุ่มพบว่า กลุ่มชายอาชีพพิเศษ ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นในการอยู่ร่วมกันกับผู้ติดเชื้อเอชไอวีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ (ค่า Significance = 0.0054) ในขณะที่กลุ่มรักร่วมเพศ และรักสองเพศ และกลุ่มหญิงอาชีพพิเศษ ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นในการอยู่ร่วมกันกับผู้ติดเชื้อเอชไอวีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ (ค่า Significance = 0.6416 และ 0.4421 ตามลำดับ)

4.4 อาชีพ ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นในการอยู่ร่วมกันกับผู้ติดเชื้อเอชไอวี เมื่อมองโดยภาพรวม และจำแนกกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ (ค่า Significance = 0.8882)

4.5 รายได้เฉลี่ย ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นในการอยู่ร่วมกันกับผู้ติดเชื้อเอชไอวี เมื่อมองโดยภาพรวม และจำแนกกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ (ค่า Significance = 0.4035)

4.6 สถานภาพทางการสมรส ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นในการอยู่ร่วมกันกับผู้ติดเชื้อเอชไอวี เมื่อมองโดยภาพรวม และจำแนกกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ (ค่า Significance = 0.9169)

จากผลการวิจัยที่ปรากฏจะเห็นได้ว่า เมื่อมองโดยภาพรวมแล้ว ปัจจัยภายนอกทางสังคมระดับมหภาค อันได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ย และสถานภาพทาง

การสมรสไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นในการอยู่ร่วมกันกับผู้ติดเชื้อเอชไอวี ในขณะที่เมื่อมองโดยจำแนกกลุ่มระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นในการอยู่ร่วมกันกับผู้ติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มชายอาชีพพิเศษ แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นในการอยู่ร่วมกันกับผู้ติดเชื้อเอชไอวี ในกลุ่มรักร่วมเพศ และรักสองเพศ และกลุ่มหญิงอาชีพพิเศษ

ตารางที่ 15 ผลจากตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายนอกทางสังคมระดับมหภาค กับความคิดเห็นในการอยู่ร่วมกันกับผู้ติดเชื้อเอชไอวี

ตัวแปร	ยอมรับ สมมติฐาน	ปฏิเสธ สมมติฐาน	Chi- Square	D.F.	Significance
- เพศ					
มองโดยภาพรวม	/		0.44607	2	0.8001
มองโดยจำแนกกลุ่ม					
รักร่วมเพศ และรักสองเพศ			-	-	-
หญิงอาชีพพิเศษ			-	-	-
ชายอาชีพพิเศษ			-	-	-
- อายุ					
มองโดยภาพรวม	/		1.42122	6	0.9646
มองโดยจำแนกกลุ่ม					
รักร่วมเพศ และรักสองเพศ	/		4.60983	6	0.5947
หญิงอาชีพพิเศษ	/		5.24675	6	0.5126
ชายอาชีพพิเศษ	/		4.89353	4	0.2984
- ระดับการศึกษา					
มองโดยภาพรวม	/		1.88977	4	0.7560
มองโดยจำแนกกลุ่ม					
รักร่วมเพศ และรักสองเพศ	/		2.51704	4	0.6416
หญิงอาชีพพิเศษ	/		1.63248	2	0.4421
ชายอาชีพพิเศษ	/		14.66832	4	0.0054*

ตัวแปร	ยอมรับ สมมติฐาน	ปฏิเสธ สมมติฐาน	Chi- Square	D.F.	Significance
- อาชีพ					
มองโดยภาพรวม		/	0.23716	2	0.8882
มองโดยจำแนกกลุ่ม					
รักร่วมเพศ และรักสองเพศ		/	0.84211	2	0.6544
หญิงอาชีพพิเศษ			-	-	-
ชายอาชีพพิเศษ			-	-	-
- รายได้เฉลี่ย					
มองโดยภาพรวม		/	6.17813	6	0.4035
มองโดยจำแนกกลุ่ม					
รักร่วมเพศ และรักสองเพศ		/	2.45524	6	0.8734
หญิงอาชีพพิเศษ		/	9.55263	6	0.1448
ชายอาชีพพิเศษ		/	8.4845	6	0.2047
- สถานภาพทางการสมรส					
มองโดยภาพรวม		/	0.95239	4	0.9169
มองโดยจำแนกกลุ่ม					
รักร่วมเพศ และรักสองเพศ		/	0.5492	2	0.7599
หญิงอาชีพพิเศษ		/	1.25673	4	0.8517
ชายอาชีพพิเศษ		/	6.64865	4	0.1557

หมายเหตุ

* = ยอมรับสมมติฐานที่ระดับค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 95 เปอร์เซ็นต์

ผลการวิจัยที่ได้จากกรณีศึกษา

การศึกษาเป็นรายกรณีในครั้งนี้เป็นการศึกษาเพื่อแสดงให้เห็นถึงความเป็นรูปธรรมและเป็นตัวแทนของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จัดจำแนกรณีตัวอย่างออกตามประเภทของกลุ่มตัวอย่างๆ ละ 3 กรณี รวมทั้งหมด 9 กรณีตัวอย่าง โดยจำแนกออกได้ดังต่อไปนี้

1. กลุ่มรักร่วมเพศ และ/หรือรักสองเพศ
ประกอบด้วย กรณี "วีรชัย", "ชีชาวัลย์", และ "ศาลมลิน"
2. กลุ่มหญิงอาชีพพิเศษ
ประกอบด้วย กรณี "เผด็จจันทร์", "อันธิกา", และ "มาลดี"
3. กลุ่มชายอาชีพพิเศษ
ประกอบด้วย กรณี "อรชุน", "วรุณราช", และ "ภาสกร"

กรณี "วีรชัย"

"วีรชัย" เป็นผู้ชาย อายุ 29 ปี รูปร่างสูง ผิวคล้ำ ค่อนข้างเจ้าเนื้อ ผมสีดำ คิ้วสีดําเข้ม หน้ารูปสี่เหลี่ยม ปากหนา แต่งกายสุภาพเรียบร้อย เป็นคนอ่อนไหว มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ที่จังหวัดสงขลา สถานภาพโสด ปัจจุบันพักอยู่ที่ห้องแบ่งเช่ากับมารดา

"วีรชัย" จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จากมหาวิทยาลัยปิดของรัฐแห่งหนึ่ง ปัจจุบันศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ณ สถาบันเดียวกัน สำหรับการประกอบอาชีพ "วีรชัย" รับราชการครูเป็นอาชีพหลัก และมีอาชีพเสริมคือ เขียนบทละคร "วีรชัย" มีรายได้เฉลี่ยประมาณ 11,000 บาทต่อเดือน

"วีรชัย" เป็นบุตรคนโตของครอบครัว มีความสนิทสนมกับมารดามากกว่าบิดา เนื่องจากบิดาของ "วีรชัย" สูงอายุมากกว่ามารดามาก ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูจากทางครอบครัว จะให้ความเป็นอิสระในทางการดำเนินชีวิต แต่ถ้าคิดขัดอะไร จึงค่อยปรึกษากับบิดามารดา ลักษณะทางกลุ่มสังคม "วีรชัย" จะมีเพื่อนสนิทเฉพาะกลุ่มที่ทำงานร่วมเท่านั้น ซึ่งจะมีการเปลี่ยนกลุ่มอยู่เรื่อย ๆ

โดยลักษณะทางเพศสัมพันธ์ "วีรชัย" เป็นรักสองเพศ แต่เนื้อแท้เป็นรักร่วมเพศ ทั้งนี้เป็นผลมาจากการอบรมจากทางครอบครัวในเรื่องการวางตนกับเพศตรงข้ามที่มากเกินไป จนกลายเป็นความฝังใจ และพยายามที่จะหลีกเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิง โดยปกติเมื่อมีความต้องการทางเพศ "วีรชัย" มักทำอัตถกามกิริยา แต่อย่างไรก็ตาม ในบางครั้ง "วีรชัย" ก็ไปเที่ยวสถานบริการหญิงอาชีพพิเศษกับกลุ่มเพื่อน และได้ใช้ถุงยางอนามัยบ้างแต่ไม่ทุกครั้ง ในการได้รับข่าวสารเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์นั้น มักจะได้รับจากนิตยสาร, วิทยุและโทรทัศน์

ความคาดหวังของ "วีรชัย" ต่อสภาพชีวิตและการทำงานในอนาคตนั้น "วีรชัย" คิดจะประกอบอาชีพอิสระและอยู่ตามลำพัง โดยให้เหตุผลว่า ตัว "วีรชัย" เอง ไม่ชอบยุ่งเกี่ยวกับสังคมที่วุ่นวาย (จากการสังเกตพบว่า "วีรชัย" นำโลกแห่งความฝันกับโลกแห่งความเป็นจริงมาไว้ร่วมกัน จนในบางครั้ง ตัวของ "วีรชัย" เอง ก็ไม่สามารถแยกแยะได้) สำหรับการเผชิญปัญหาต่าง ๆ ในชีวิต มักเป็นเรื่องเกี่ยวกับการงานและความรัก ซึ่ง "วีรชัย" มักจะแก้ปัญหาด้วยตนเองมากกว่าที่จะขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น

อนึ่ง จากการวัดค่าคะแนนความรู้และความเชื่อเกี่ยวกับโรคติดเชื้อเอชไอวี พบว่ามีค่าคะแนนอยู่ในระดับสูง และมีค่าความคิดเห็นในการอยู่ร่วมกันกับผู้ติดเชื้อเอชไอวีในเชิงลบ กล่าวคือ จะมีความรู้สึกเสียใจถ้าทราบว่าตนเองติดเชื้อเอชไอวี และคาดว่าตนเองคงจะถูกคู่รัก, ญาติมิตร, และเพื่อนบ้านรังเกียจ ถ้าทราบว่าตนเองติดเชื้อเอชไอวี แต่อย่างไรก็ตาม "วีรชัย" ก็ไม่คิดที่จะแก้แค้นสังคม เพราะว่าถึงแก้แค้นสังคมก็ไม่ได้ก่อให้เกิดประโยชน์อะไรขึ้นมา นอกจากนี้ "วีรชัย" ยังให้ความคิดในแง่ดีว่า ถ้าตนเองติดเชื้อเอชไอวีก็อาจทำให้ตนเองรู้คุณค่าของเวลาในชีวิตมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และยังแสดงทัศนคติในเชิงเปรียบเทียบว่า บุคคลที่ติดเชื้อเอชไอวี ก็เปรียบเสมือนกับผู้ที่ได้บวชพระ หรือผู้ที่เป็นรักร่วมเพศ ทั้งนี้เนื่องจาก "วีรชัย" ถือว่าคนทั้งสองกลุ่มนี้เป็นกลุ่มพิเศษในสังคม

กรณี "ชัชวาลย์"

"ชัชวาลย์" เป็นผู้ชายอายุ 32 ปี รูปร่างสูง ค่อนข้างเจ้าเนื้อ ผิวสีน้ำตาล ผมสีดำ ใบหน้ารูปไข่ แต่งกายสุภาพเรียบร้อย ทำทางเป็นกันเอง มีภูมิลำเนาเดิมอยู่จังหวัดนนทบุรี จบการศึกษาระดับปริญญาตรีในทางนิเทศศาสตร์จากมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในเขตกรุงเทพมหานคร ทำงานบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง มีรายได้เฉลี่ย (หักค่าใช้จ่ายแล้ว) ประมาณเดือนละ 40,000 บาท

ในด้านความสัมพันธ์กับครอบครัวเดิม "ชัชวาลย์" มีพี่น้องจำนวน 2 คน เป็นหญิง 1 คน และชาย 1 คน ตัว "ชัชวาลย์" เอง เป็นบุตรคนที่ 2 ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูเป็นแบบอิสระ "ชัชวาลย์" มีความสนิทสนมกับมารดามากกว่าบิดา เนื่องจากมารดาใจดีแต่บิดาคู่ ส่วนความสนิทสนมกับพี่สาวนั้นเป็นแบบปกติธรรมดา สำหรับความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานนั้น "ชัชวาลย์" มีเพื่อนทั้งผู้หญิงและผู้ชาย คบหากันแบบทั่ว ๆ ไป มีความสนิทกันแต่เพียงผิวเผิน เนื่องจาก "ชัชวาลย์" เชื่อว่า หากคนที่มีความจริงใจด้วยได้ยาก ส่วนเพื่อนสนิทนั้น "ชัชวาลย์" เคยมีเพื่อนสนิทที่เป็นรักร่วมเพศ แต่ปัจจุบันไม่มี

โดยลักษณะทางเพศสัมพันธ์ "ชัชวาลย์" เป็นรักร่วมเพศแบบผู้กระทำ (Active) สาเหตุที่ทำให้มีพฤติกรรมรักร่วมเพศเกิดจากความประทับใจในประสบการณ์ทางเพศกับผู้ชายครั้งแรก ซึ่งให้ความรู้สึกที่ดีและแตกต่างไปจากที่เคยได้รับจากผู้หญิง สำหรับการมีเพศสัมพันธ์ใน

ปัจจุบันนั้นก็มีบ้างเป็นบางครั้งแต่ไม่ค่อยบ่อยนัก และมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่ร่วมเพศ ในการรับข่าวสารเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์นั้น จะได้รับจากนิตยสาร วารสาร และการประชุมประจำเดือนของกลุ่มภราดรภาพฮับฮิงโรคเอดส์แห่งประเทศไทย

ความคาดหวังต่อสภาพชีวิตและการงานในอนาคต "ชัชวาลย์" คาดหวังว่าจะประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานและธุรกิจส่วนตัว ตลอดจนการดำเนินชีวิตคู่ ส่วนปัญหาที่ประสบในชีวิตมักเป็นเรื่องเกี่ยวกับงาน และจะแก้ปัญหาด้วยตนเองเสมอเพราะไม่กลัวปัญหาตลอดจนมีความเชื่อมั่นในตนเองด้วย

อนึ่ง ในการวัดค่าคะแนนความรู้และความเชื่อเกี่ยวกับโรคติดเชื้อเอชไอวีนั้น พบว่ามีค่าคะแนนอยู่ในระดับสูง และมีค่าความคิดเห็นในการอยู่ร่วมกันกับผู้ติดเชื้อเอชไอวี ในระดับปานกลาง กล่าวคือ มีความรู้สึกเสียใจถ้าทราบว่าตนเองติดเชื้อเอชไอวี ในกรณีที่ตนเองติดเชื้อแล้ว "ชัชวาลย์" คิดว่าคู่อริของตนคงพอจะยอมรับได้เช่นเดียวกับญาติพี่น้อง แต่สำหรับเพื่อนบ้านในชุมชนนั้น "ชัชวาลย์" คาดว่าคงจะรังเกียจ ถ้าทราบว่าเขาติดเชื้อเอชไอวี ส่วนการแก้แค้นสังคมนั้น "ชัชวาลย์" ไม่คิดที่จะแก้แค้นสังคม โดยให้เหตุผลว่าเกิดจากความสำส่อนทางเพศ และจากความประมาทของตนเอง

กรณี "ศาลมลิน"

"ศาลมลิน" เป็นผู้ชายอายุ 35 ปี รูปร่างสูง ค่อนข้างอ้วน ผมหวด ใบหน้ากลม แต่งกายตามสบาย ลักษณะเป็นคนเอาจริงเอาจัง เป็นชาวกรุงเทพมหานครโดยกำเนิด จบการศึกษาระดับอนุปริญญาทางการตลาด ปัจจุบันประกอบธุรกิจส่วนตัว มีรายได้เฉลี่ย (หักค่าใช้จ่ายแล้ว) ประมาณเดือนละ 50,000 บาท

"ศาลมลิน" นั้นมีพี่น้องจำนวน 7 คน เป็นผู้หญิง 2 คน และเป็นผู้ชาย 5 คน สำหรับตัว "ศาลมลิน" เองเป็นบุตรคนที่ 4 ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูจากทางครอบครัว จะแบ่งออกเป็น 2 ช่วงคือ ช่วงแรก เป็นช่วงที่มารดายังมีชีวิตอยู่ จะเป็นแบบเข้มงวด ส่วนช่วงหลังจากมารดาเสียชีวิตแล้วจะเป็นแบบอิสระ สำหรับความสัมพันธ์กับบิดามารดานั้น "ศาลมลิน" มีความสนิทสนมกับมารดามากกว่าบิดา เนื่องจากต้องเป็นลูกมือหรือช่วยเหลืองานมารดาตลอดกับบิดานั้น สามารถพูดคุยกันได้แต่ไม่ค่อยสนิทนัก ในด้านความสัมพันธ์กับพี่น้อง "ศาลมลิน" มีความสนิทสนมกับพี่สาวคนโตมาก มักจะไปไหนมาไหนด้วยกันเสมอ ส่วนกับพี่น้องคนอื่นจะให้ความสนิทสนมพอ ๆ กัน สำหรับความสัมพันธ์กับลูกน้อง-เพื่อนร่วมงานนั้น "ศาลมลิน" จะมีเพื่อนผู้หญิงถึง 14 คน ในขณะที่มีเพื่อนผู้ชายคนเดียว ส่วนเพื่อนสนิทนั้นเป็นผู้ชายปกติทั่ว ๆ ไป

โดยลักษณะทางเพศสัมพันธ์ "ศาลมลิน" เป็นรักร่วมเพศแบบผู้ถูกกระทำ (Passive) สาเหตุที่ทำให้มีพฤติกรรมรักร่วมเพศเกิดจากความประทับใจในประสบการณ์ทางเพศกับผู้ชายครั้ง

แรก ซึ่งให้ความรู้สึกที่ดีและแตกต่างไปจากที่เคยได้รับจากผู้หญิง สำหรับการมีเพศสัมพันธ์ในปัจจุบันนั้นก็ยังมีบ้างเป็นบางครั้งแต่ไม่ค่อยบ่อยนัก และมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศ ในการรับข่าวสารเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์นั้น จะได้รับจากนิตยสาร วารสาร และการประชุมประจำเดือนของกลุ่มภราดรภาพวัยชังโรคเอดส์แห่งประเทศไทย

ความคาดหวังต่อสภาพชีวิตและการงานในอนาคต "ศาลมลิน" คาดหวังว่าจะประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน ธุรกิจส่วนตัว และการดำเนินชีวิตคู่ ส่วนปัญหาที่มักประสบในชีวิตเป็นเรื่องเกี่ยวกับงาน และจะแก้ปัญหาด้วยตนเองเสมอ เนื่องจากเป็นคนที่ไม่กลัวปัญหาตลอดจนมีความเชื่อมั่นในตนเองอีกด้วย

อนึ่งในการวัดค่าคะแนนความรู้และความเชื่อเกี่ยวกับโรคติดต่อเชื้อเอชไอวีนั้น พบว่ามีค่าคะแนนอยู่ในระดับสูง และมีค่าความคิดเห็นในการอยู่ร่วมกันกับผู้ติดเชื้อเอชไอวีในระดับปานกลาง กล่าวคือ "ศาลมลิน" จะมีความรู้สึกเสียใจถ้าทราบว่าตนเองติดเชื้อเอชไอวี ในกรณีที่ตนเองติดเชื้อแล้ว "ศาลมลิน" ไม่นั่นใจว่าคู่อุปการะและญาติพี่น้องจะยอมรับได้หรือไม่ แต่อย่างไรก็ตาม "ศาลมลิน" ก็มีความคิดเห็นว่าจะถูกเพื่อนบ้านในชุมชนรังเกียจ ถ้าทราบว่าติดเชื้อเอชไอวี ส่วนการแก้แค้นสังคมนั้น "ศาลมลิน" ไม่คิดที่จะแก้แค้นสังคมโดยให้เหตุผลว่า เกิดจากความสำส่อนทางเพศและเกิดจากความประมาทของตนเอง

กรณี "อรชุน"

"อรชุน" เป็นผู้ชาย อายุ 26 ปี รูปร่างผอมสูง ผิวสีขาวย-เหลือง ผมสีดำ ใบหน้าเรียวยาว มีภูมิลำเนาเดิมอยู่จังหวัดเพชรบูรณ์ จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 4 สถานภาพโสด ปัจจุบันเข้าบ้านอยู่ร่วมกับเพื่อนร่วมงานแถวบ่อนไก่

ก่อนที่ "อรชุน" จะมาประกอบอาชีพพิเศษนี้ เคยทำงานเป็นเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยมาก่อน แต่เนื่องจากงานหนักและได้รับรายได้อ่อนช้อยต่ำ จึงได้เปลี่ยนงานมาประกอบอาชีพพิเศษ ที่สถานบริการแห่งหนึ่งแถวสนามเป้าแทน เนื่องจากลักษณะของงานที่ทำงานเบาสบาย รายได้ดี กล่าวคือ มีรายได้เฉลี่ยประมาณเดือนละ 8,000-10,000 บาท ส่วนการใช้จ่ายเงินจะเป็นไปในรูปของการใช้จ่ายส่วนตัว และช่วยเหลือทางบ้าน

โดยลักษณะทางเพศสัมพันธ์ "อรชุน" เป็นรักสองเพศที่มีเนื้อแท้เป็นรักต่างเพศ มีประสบการณ์รักร่วมเพศครั้งแรกเมื่ออายุประมาณ 23 ปี ในการดูแลและต้อนรับลูกค้าซึ่งส่วนใหญ่เป็นคนไทย เมื่อมีเพศสัมพันธ์กับลูกค้าจะใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง (ตามคำสั่งของเจ้าของและผู้จัดการสถานบริการ) "อรชุน" สามารถเป็นได้ทั้งบทบาทผู้กระทำ (Active) และผู้ถูกกระทำ (Passive) การรับข่าวสารเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์นั้นมักได้รับจากโทรทัศน์ และจากการสนทนาระหว่างเพื่อนร่วมงาน เมื่อสอบถามถึงความคิดเห็นจะเลิกประกอบอาชีพพิเศษ

"อรชุน" บอกว่าคิดจะเลิก และอาจจะกลับไปทำงานที่บ้านต่อไป

จากการวัดค่าคะแนนความรู้และความเชื่อเกี่ยวกับโรคติดเชื้อเอชไอวี พบว่า "อรชุน" ได้รับค่าคะแนนจัดอยู่ในระดับสูง และมีค่าความคิดเห็นในการอยู่ร่วมกันกับผู้ติดเชื้อเอชไอวีอยู่ในระดับปานกลาง กล่าวคือ "อรชุน" คาดว่าถ้าทราบตนเองติดเชื้อเอชไอวี ตัว "อรชุน" เอง คู่รัก ญาติพี่น้อง และเพื่อนบ้าน คงจะเสียใจต่อสภาพการณ์ที่เกิดขึ้น ส่วนการแก้แค้นสังคมนั้น "อรชุน" ไม่คิดที่จะแก้แค้นสังคม และไม่ได้แสดงเหตุผลให้ทราบว่าเพราะอะไร

กรณี "วรุณราช"

"วรุณราช" เป็นชายหนุ่มอายุ 24 ปี รูปร่างสูงค่อนข้างพอม ใบหน้าเหลี่ยม-กระดูกพมส์ดำ มีภูมิลำเนาเดิมอยู่จังหวัดขอนแก่น จบการศึกษาระดับประโยควิชาชีพ สาขาช่างไฟฟ้า มีสถานภาพโสด ปัจจุบันเช่าอพาทเมนต์อยู่กับเพื่อนหญิง

"วรุณราช" ประกอบอาชีพพิเศษ ณ สถานบริการแห่งหนึ่งบริเวณชอชอนนุมาราชชน เป็นเวลา 3-4 ปีแล้ว มีรายได้เฉลี่ยประมาณเดือนละ 10,000-20,000 บาท สาเหตุที่มาประกอบอาชีพนี้ "วรุณราช" ให้เหตุผลว่า เพื่อเงินและอยากจะช่วยเหลือที่บ้าน โดยลักษณะทางเพศสัมพันธ์ "วรุณราช" เป็นรักสองเพศที่มีเนื้อแท้เป็นรักต่างเพศ เริ่มมีประสบการณ์ทางเพศกับผู้ชาย ตั้งแต่ครั้งแรกที่มาประกอบอาชีพนี้ ในการดูแลและต้อนรับลูกค้า "วรุณราช" สามารถให้บริการทางเพศสัมพันธ์ได้เต็มที่คืนละ 3 คน ซึ่งในบางครั้งอาจมีลูกค้าต่างประเทศ คืนละประมาณ 1-2 คน ส่วนใหญ่เวลามีเพศสัมพันธ์ "วรุณราช" มักจะสำเร็จความใคร่โดยใช้มือให้กับลูกค้า แต่ถ้าต้องมีการร่วมเพศก็จะใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง ในการรับข่าวสารเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์นั้น "วรุณราช" มักจะได้รับการอบรมเผยแพร่จากเจ้าหน้าที่กระทรวงสาธารณสุข จากการแสดงของกลุ่มเส้นสีขาว และจากหนังสือพิมพ์ ส่วนความคาดหวังต่อสภาพชีวิตและการงานในอนาคตนั้น "วรุณราช" คาดหวังไว้ว่าถ้าเก็บออมเงินได้พอเพียงแล้ว จะกลับบ้านไปเปิดร้านขายของชำหรือกลับไปเป็นเกษตรกรต่อไป

จากการวัดค่าคะแนนความรู้และความเชื่อเกี่ยวกับโรคติดเชื้อเอชไอวีนั้น จัดได้ว่ามีค่าคะแนนอยู่ในระดับสูง และมีค่าความคิดเห็นในการอยู่ร่วมกันกับผู้ติดเชื้อเอชไอวีอยู่ในระดับปานกลาง กล่าวคือ "วรุณราช" จะมีความรู้สึกเสียใจ ถ้าทราบว่าตนเองติดเชื้อเอชไอวี แต่จะพยายามรักษาสุขภาพและประพฤติตนตามคำแนะนำของแพทย์ ส่วนในกรณีของคู่รักและญาติพี่น้อง "วรุณราช" คิดว่าตนเองอาจถูกทอดทิ้ง ไม่มีใครอยากเข้าใกล้ และเพื่อนบ้านในชุมชนก็คงจะรังเกียจ แต่อย่างไรก็ตาม "วรุณราช" ก็ไม่คิดที่จะแก้แค้นสังคม โดยให้เหตุผลว่า ไม่อยากให้คนอื่นต้องมาเดือดร้อนด้วย

กรณี "ภาสกร"

"ภาสกร" เป็นชายหนุ่มอายุ 21 ปี รูปร่างสันทัด ผิวสีน้ำตาล ผมสีดำ ไว้เล็กค่อนข้างยาว มีภูมิลำเนาเดิมอยู่จังหวัดขอนแก่น จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีสถานภาพโสด ปัจจุบันเช่าห้องแบ่งเช่าอยู่กับเพื่อน

"ภาสกร" ทำงานอยู่ที่สถานบริการแห่งหนึ่งบริเวณย่านประตูน้ำ เป็นเวลา 2-3 เดือนมาแล้ว มีรายได้เฉลี่ยประมาณเดือนละ 5,000 บาท มีลักษณะทางเพศสัมพันธ์เป็นรักสองเพศ แต่เนื้อแท้เป็นรักร่วมเพศ มีประสบการณ์ทางเพศกับผู้ชายครั้งแรกเมื่ออายุ 19 ปี ก่อนที่จะมาประกอบอาชีพพิเศษนี้ "ภาสกร" เคยทำงานเป็นบริการที่ร้านอาหารแห่งหนึ่งมาก่อน สาเหตุที่มาประกอบอาชีพนี้ เนื่องจากได้รับการชักชวนจากเพื่อน สำหรับการดูแลและต้อนรับลูกค้านั้น "ภาสกร" มักจะรับบทบาทเป็นฝ่ายกระทำ (Active) และมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ การรับข่าวสารเกี่ยวกับโรคติดเชื้อเอชไอวีนั้น "ภาสกร" มักจะได้รับจากการอ่านหนังสือพิมพ์ และแผ่นพับของทางกระทรวงสาธารณสุข ในขณะที่รอการตรวจรักษา อนึ่ง ความคาดหวังต่อสภาพชีวิตและการงานในอนาคตนั้น "ภาสกร" คิดว่าจะเลิกประกอบอาชีพนี้ราว ๆ เดือนมีนาคม 2536 แต่ตอนนี้จะทำงานหาเงินทุนสักก้อนเพื่อใช้ในการประกอบอาชีพค้าขาย (ของเล็ก ๆ น้อย ๆ)

สำหรับคำแนะนำความรู้และความเชื่อเกี่ยวกับโรคติดเชื้อเอชไอวีที่ "ภาสกร" ได้รับนั้น จัดได้ว่าอยู่ในระดับสูง ส่วนค่าความคิดเห็นในการอยู่ร่วมกันกับผู้ติดเชื้อเอชไอวีนั้นจัดอยู่ในปานกลาง และมีความคิดเห็นและความรู้สึกเหมือนกับในกรณี "วรุณราช" ทุกประการ เพียงแต่ "ภาสกร" ได้แสดงทัศนคติเพิ่มเติมในกรณีของการกักกันสิ่งคมว่า เราควรจะให้กำลังใจต่อผู้ติดเชื้อเอชไอวี เพื่อให้พวกเขาเหล่านั้นสามารถดำรงชีวิตต่อไปในสังคมได้

กรณี "เผด็จงจันทร์"

"เผด็จงจันทร์" เป็นหญิงสาวอายุ 20 ปี รูปร่างสันทัด ผิวสีขาวเหลือง ผมสีดำตัดสั้น ทำทางเกรงใจ แต่ก็เป็นกันเองกับผู้สัมภาษณ์ มีภูมิลำเนาเดิมอยู่จังหวัดเชียงราย จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 มีสถานภาพโสด ปัจจุบันเช่าแฟลตอยู่กับเพื่อน

"เผด็จงจันทร์" ทำงานเป็นหมอนวด ที่สถานบริการแห่งหนึ่งย่านถนนเพชรบุรีตัดใหม่ สาเหตุที่ "เผด็จงจันทร์" มาประกอบอาชีพนี้เพราะต้องการหาเงินมาส่งให้น้องสาวเรียนหนังสือ ในการต้อนรับลูกค้านั้น "เผด็จงจันทร์" จะบริการลูกค้าเฉพาะภายในสถานบริการเท่านั้น โดยจะมีลูกค้าที่มาใช้บริการเฉลี่ยวันละ 2-3 คน มีรายได้เฉลี่ยประมาณเดือนละ 10,000 บาท

"เผด็จงจันทร์" ไม่ได้บ่งบอกถึงวิธีการป้องกันตนเองเมื่อมีเพศสัมพันธ์ แต่บอกให้ทราบว่าได้รับข่าวสารเกี่ยวกับโรคติดเชื้อเอชไอวีจากโทรทัศน์และหนังสือต่าง ๆ ส่วนความคาดหวัง

ต่อสภาพชีวิตและการทำงานในอนาคตนั้น "เผด็จจันทร์" คิดจะเลิกเป็นหมอนวดแล้วไปเปิดร้านขายของชำหรือของเล็ก ๆ น้อย ๆ แทน สำหรับปัญหาที่ "เผด็จจันทร์" มักจะประสบอยู่บ่อย ๆ มักเป็นปัญหาเกี่ยวกับการงานและลูกค้า ซึ่ง "เผด็จจันทร์" มักจะปรึกษากับเพื่อนร่วมงานหรือคนเชิษฐ์แซก และในบางครั้งอาจแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง

ค่าคะแนนความรู้และความเชื่อเกี่ยวกับโรคติดเชื้อเอชไอวีของ "เผด็จจันทร์" จัดอยู่ในระดับสูง และมีค่าความคิดเห็นในการอยู่ร่วมกันกับผู้ติดเชื้อเอชไอวี จัดอยู่ในระดับปานกลาง กล่าวคือ ในกรณีที่ "เผด็จจันทร์" ติดเชื้อเอชไอวีนั้น "เผด็จจันทร์" คิดว่า ตนเองคงจะรู้สึกเสียใจ ส่วนญาติพี่น้องก็คงจะเสียใจ แต่จะอาจจะช่วยเหลือ ดูแลเอาใจใส่ต่อ "เผด็จจันทร์" สำหรับคู่อรักและเพื่อนบ้านนั้น คงจะรังเกียจ ทอดทิ้ง และไม่คบหาสมาคมด้วย อย่างไรก็ตาม "เผด็จจันทร์" ก็ไม่คิดที่จะแก้แค้นสังคมโดยให้เหตุผลว่า โรคติดเชื้อเอชไอวีเป็นโรคที่อันตรายตัว "เผด็จจันทร์" จึงไม่อยากให้ใครมาติดเชิษฐ์ด้วย

กรณี "อันธกาศ"

"อันธกาศ" เป็นหญิงอายุ 35 ปี รูปร่างผอมสูง ผิวสีดําเหลือง ผมสีดํายาวจนถึงกลางหลัง จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปัจจุบันแยกทางกับสามี ปีบุตร 2 คน "อันธกาศ" เข้าห้องแบ่งเช่าอยู่คนเดียว ส่วนบุตรส่งไปอยู่กับมารดาของ "อันธกาศ" ที่ต่างจังหวัด

"อันธกาศ" ทำงานอยู่สถานบริการแห่งหนึ่งย้ายถนนข้าวสารมาเป็นระยะเวลา 1 ปีแล้ว สาเหตุที่มาประกอบอาชีพนี้ เนื่องจากว่างงานและได้รับการชักชวนจากเพื่อนให้มาทำ ทั้ง ๆ ที่ความรู้สึกที่แท้จริงแล้วไม่อยากประกอบอาชีพนี้ ในการดูแลและต้อนรับลูกค้านั้นส่วนมากแล้วเป็นลูกค้าชาวต่างประเทศ รับลูกค้าเฉลี่ยวันละ 1-2 คน มีรายได้เฉลี่ยวันละ 500 บาท สำหรับความคิดเห็นในการเลอกประกอบอาชีพพิเศษนี้ ตอนที่ "อันธกาศ" ยังไม่คิดที่จะเลิกอาชีพนี้ เพราะยังไม่มีอาชีพใหม่มารองรับ แต่อย่างไรก็ตาม "อันธกาศ" บอกเพิ่มเติมอีกว่า คงจะประกอบอาชีพนี้อีกไม่นาน เนื่องจากอายุมากแล้ว ส่วนความคิดหวังต่อสภาพชีวิตและการทำงานในอนาคตนั้น "อันธกาศ" อาจจะเี็บเสื่อโหล เพราะเคยเี็บผ้ามาก่อน ส่วนปัญหาที่มักประสบนั้นไม่มี

การป้องกันการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์นั้นขึ้นอยู่กับลูกค้า ซึ่งถ้าเป็นลูกค้าชาวไทยแล้ว มักจะไม่ยอมใช้ถุงยางอนามัย ในขณะที่ลูกค้าชาวต่างประเทศมักจะใช้ถุงยางอนามัยมากกว่า สำหรับการรับข่าวสารเกี่ยวกับโรคติดเชื้อเอชไอวีนั้น "อันธกาศ" ไม่เคยได้รับข่าวสารมาก่อน แต่เป็นที่น่าสังเกตคือ "อันธกาศ" ได้รับค่าคะแนนความรู้และความเชื่อเกี่ยวกับโรคติดเชื้อเอชไอวี จัดอยู่ในระดับสูง และมีค่าความคิดเห็นในการอยู่ร่วมกันกับผู้ติดเชื้อเอชไอวีอยู่ในระดับปานกลาง กล่าวคือ ในกรณีที่ตัว "อันธกาศ" ติดเชื้อเอชไอวีนั้น "อันธกาศ" คาดว่าตนเองมีความรู้สึกเสียใจ สิ้นหวัง ส่วนคู่อรักนั้นคาดว่าคงจะถูกเขาทอดทิ้ง รังเกียจ แต่ญาติพี่น้องคงจะ

คอยช่วยเหลือดูแลเอาใจใส่ สำหรับเพื่อนบ้านนั้น "อันธกาศ" ไม่คิดที่จะบอกให้พวกเขาทราบ นอกจากนี้ "อันธกาศ" ก็ยังไม่คิดที่จะแก้แค้นสังคม เนื่องจากไม่อยากจะให้คนอื่นต้องมาติดเชื้อมีด้วย

กรณี "มอลดี"

"มอลดี" เป็นหญิงอายุ 35 ปี รูปร่างสันทัด-ค่อนข้างอวบ ผิวสีเทา-เหลือง ผมสีดำ มีภูมิลำเนาเดิมอยู่จังหวัดลำปาง จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 4 ปัจจุบันแยกทางกับสามี มีบุตร 1 คน "มอลดี" ได้เข้าแฟลตพักอยู่กับพี่สาว

"มอลดี" ประกอบอาชีพพิเศษที่สถานบริการแห่งหนึ่งย่านถนนเขาวราช โดยทำเป็นอาชีพเสริม โดยมีอาชีพหลักคือ ขายก๊วยเตี๋ยว มีรายได้เฉลี่ยโดยรวม (หักค่าใช้จ่ายแล้ว) ประมาณเดือนละ 3,000 บาท "มอลดี" ให้เหตุผลที่มาประกอบอาชีพพิเศษว่า ตัว "มอลดี" เองต้องการหาเงินมาเพื่อเลี้ยงดูบุตร ตามสภาวะความจำเป็นทางการเงิน ในการดูแลและต้อนรับลูกค้า "มอลดี" จะมีลูกค้าเฉลี่ยคืนละ 2-3 คน ในการป้องกันการติดเชื้อมโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์นั้นมีการใช้ถุงยางเป็นบางครั้งตามแต่ความต้องการของลูกค้า สำหรับการได้รับข่าวสารเกี่ยวกับโรคติดต่อเอชไอวีนั้น "มอลดี" ไม่ทราบข่าวสารใด ๆ เลย ส่วนความคาดหวังต่อสภาพชีวิตและการงานในอนาคต "มอลดี" คิดว่าต่อไปตนเองคงจะขายก๊วยเตี๋ยวแต่เพียงอย่างเดียว

อนึ่ง ค่าคะแนนความรู้และความเชื่อเกี่ยวกับโรคติดต่อเอชไอวีที่ได้รับนั้น จัดว่าอยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าความคิดเห็นในการอยู่ร่วมกันกับผู้ติดเชื้อมโรคติดต่อเอชไอวีอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน กล่าวคือ "มอลดี" มีความรู้สึกเฉย ๆ ถ้าทราบว่าตนเองติดเชื้อมโรคติดต่อเอชไอวี แต่ในกรณีของคู่อริ ญาติพี่น้อง และเพื่อนบ้านนั้น คาดว่าคงจะถูกพวกเขารังเกียจและทอดทิ้ง แต่อย่างไรก็ตาม "มอลดี" ก็ไม่คิดที่จะแก้แค้นสังคม เพราะไม่อยากจะให้ผู้อื่นต้องมาติดเชื้อมโรคติดต่อเอชไอวีด้วย